परिमाणं विभागं च परिकल्प्य निरत्ययं ॥ १११ ॥
चकार चानूलाद्याभिः सिन्धुभिः सर्वतो दिशः ।
सत्फलोदारकेदारसंपत्संपन्नविभ्रमाः ॥ ११२ ॥ तिलकं ॥
न कश्यपेनोपकृतं न यत्संकर्षणेन वा ।
हेलया मण्डलेऽमुष्मिंस्तत् सुय्येन सुकर्मणा ॥ ११३ ॥
भूमेर्जलाद्दुद्धरणं द्विजक्षेत्रे तथार्पणं ।
सेतुबन्धोऽश्मभिस्तोये यमनं कालियस्य च ॥ ११४ ॥
चतुर्षु सिद्धमिति यद्विष्णोः सत्कर्मजन्मसु ।
सुय्यस्य तत्पुण्यराशेरेकस्मिन्नेव जन्मनि ॥ ११५ ॥ युगलकं ॥
यस्मिन् महासुभिक्षेषु दीन्नाराणां शतद्वयी ।
धान्यखारी प्राप्तिहेतुरासर्गादभवत् पुरा ॥ ११६ ॥
ततः प्रभृति तत्रैव चित्रं कस्मीरमण्डले ।
षट्त्रिंशता धान्यखारी दीन्नारैरुदितः क्रयः ॥ ११७ ॥
निर्गताया महापद्मसलिलात् स्वर्गसन्निभं ।
वितस्तायास्तटे चक्रे स्वनामाङ्कं स पत्तनं ॥ ११८ ॥
सुकृता स्थापिता तेन सरसि व्याप्तदिक्तटे ।
आसंसारं स्थिरामारमर्यादा कषपक्षिणां ॥ ११९ ॥
सुय्याकुण्डलनामानं ग्रामं कृत्वा द्विजातिसात् ।
सुय्यामुद्दिश्य तन्नाम्ना सुय्यासेतुं स निर्ममे ॥ १२० ॥